

Előfizetési árak:  
 Egész évre . . . 1) frt — kr.  
 Félévre . . . 5 „ — „  
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „  
 Egy óra . . . . . 85 „  
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

**PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.**  
 a kir. ítélőtábla épületével  
 szemben,  
 hová az előfizetések és a lap  
 szétküldésére vonatkozó föl-  
 szólások intézendők.

# PÉCSI FIGYELŐ

## POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:  
 PÉCSBTT. Mária-utca 1. sz.  
 I. EMELET  
 hová a lap szellemi részé-  
 ről minden közlemény  
 küldendő.

Keziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket  
 a kiadóhivatal veszi fel

### A központ és a vidék.

Pécs, 1896. július 15.

Kossuth Ferenc az „Egyetértés“ egyik utóbbi számában lelkes felhívást intéz a függetlenségi polgárokhoz, hogy sorakozzanak, szervezkedjenek, mert ez kétszeresen kötelessége most pártunk minden tagjának, hiszen itt az alkalom most anyagi függetlenségünk visszaszerzésére, a kereskedelmi és vámszövetség felbontására, mit ha most elmulasztunk, újabb tíz évig még csak gondolnunk sem lehet arra, hogy közgazdaságunkat önállóan berendezhessük.

Valóban itt a tizenkettedik óra a pártszervezkedés nagy munkájához látni, mert bizony félrevezették Kossuth Ferencet azok, akik — fentidézett cikkelye szerint — akkor, a mikor visszatérése után hozzá akart látni a pártélet szervezéséhez az országban, visszatartották ettől, azt állítván, hogy hasztalan, sőt sok helyen nem is üdvös munkát végezne.

Ugyan mi lehetett a céljuk ezeknek a bölcs és őszinte (?) tanácsadóknak azaz, hogy az idején való pártszervezés útjába léptek s azzal fojtották el a Kossuthnév örökösének munkálkodási buzgalmát, hogy biztosították, mikép a pártélet pezsgő élénkséggel fog kitörni és a közszellem fel fog ébredni rövid idővel a választások előtt?

Hisz tudhatták ezek a „hazai viszo-

nyokat Kossuthnál jobban ismerő“ tanácsadók, hogy pártunk eddig is csak azért nem foglalhatta el a parlamentben azt a helyet, a mely őt a zászlója alá sorakozott választó polgárok számarányához képest joggal megillette volna, mert párt-hiveink körében a pártélet mindig csak nagyon rövid idővel a választások előtt szokott pezsgő élénkséggel kitörni, a mikor ez a kormánypárt folytonos mesterkedése ellenében a legtöbbször már nem sokat használhat.

Hiszen a kormánypártnak állandó hivatalos szervezete van s a kezében levő hatalommal folyton pártunk sorainak megbontásán fáradozik; az egyéni érdekszálak ezernyi szövevényével hálózza be mindazokat, a kiket zászlónktól eltántoríthatni vél; a legraffináltabb mesterfogásokkal állítja össze a maga részére kedvezően a választói lajstromokat: mi pedig alszunk, hogy „rövid idővel a választások előtt“ annál pezsgőbb élénkséggel lármázzunk a befejezett tények fölötti keserűségünkben.

Vajjon ellenőrizhető-e állandó párt-szervezet nélkül csak a választók összeírása is, a mi a választásokat egy egész évvel előzi meg? Hiszen már az adóbehajtásnál is kormánypárti kortesfogásokat tapasztalunk. Januártól április 15-éig tűzzel-vassal hajtják be az adóhátralékokat mindazoktól, a kik lekötelezettjei a kormánynak, míg ugyan ez alatt az idő alatt az ellenzéki

polgárok nyugodtan alhatnak az adóvégrehajtó felől, minél többen feledkeznek meg a mult évi pár forint adóhátralék befizetéséről, annál jobb, mert ezzel egy álló esztendőre eljátszották választói jogukat, a hátralékot pedig április 15-ke után annál nagyobb erélylyel lehet belőlük kipréselni.

Hány ezer szavozóját veszi el ily módon az ellenzék évenként, akiket pedig soha sem törülhetnének ki a lajstromból, ha lenne állandó pártszervezetünk, a mely ellenőrizné, hogy a párt-hivek adóhátralékaikat — a melyet előbb-utóbb ugyis behajtanak tőlük — április 15-ke előtt befizessék.

Avagy nem érezzük-e évről-évre a választók összeírásánál a pártszervezet hiányát, a mely gondoskodnék pártunk választói jogosultsággal bíró minden tagjának felvétele és a sok jogosulatlan kormánypárti szavazó kireklamálása felől?

Mindezekre a munkálatokra a párt-szervezés máris elkésett s mi ezért a felelősséget egyenesen azokra a félrevezető tanácsadókra hárítjuk, a kikről Kossuth Ferenc ország-világ előtt kiállította a bizonyítványt, hogy ők voltak az idején való pártszervezés meghiusítói.

Ezen a felelősségen mitsem könnyít az az álokoskodás, hogy hát a vidéki választóknak szabadságukban állott idején szervezkedni, mert a parlamentáris életben

### A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

#### A novellák hőse.

Esős, hideg éj volt, mikor megérkezém a béiai barlangliget szállójába; július közepe volt s a kályhában vigan bugott a tűz.

Csend volt különben csak a kályha bugott, ropogott benn a fenyőgaly, künn csobogott az eső.

Még zugott agyamban a nagy város zaja, a vonat zakatolása, különösen annak a kis helyiérdekű vonatnak csokolódása, mely Poprádtól Késmárkig vitt. Ha jól emlékszem, a waggonokban ilyen hirdetés volt olvasható: „Meneő közben beszállni tilos!“

Megérkeztem s az a boldogító tudat fogott el, hogy most egy hónapig nyugtom lesz itt.

Csalódtam.

Másnap reggel 6 órakor kopogtatás kellett föl, erős, követelő kopogtatás, ugy, hogy lehetetlen volt azt hinnem, hogy valami vendéglői szolgáló kopogtat.

Egy darabig úgy tettem, mintha nem hallanám, de a kopogtatás egyre tartott, beláttam, hogy így aludni ugy sem lehet.

Kinyitom az ajtót.

Magas, barna, fiatal ember lépett be, baja és vonasai kuszáltak, cipője és bajusza

fényesre kenve, valami kimondhatatlan szabású köpenyeg lógott a nyakán; karjait hevesen lóbálta.

Elémbe állt:

— Ne mondja meg nevét, tudom, olvastam a bejelentő lapról. Én se mondom meg nevemet, majd meg fogja tudni. Különben is mi a név? Bélyegző, hogy megkülönböztesse az egyént a tudatban . . .

— De mondja meg meg legalább, mit akar velem ilyen korán? Az éjjel érkeztem, fáradt vagyok.

Tudom. Ha kifáradt a test, élénkebben működik a képzelet . . .

— Önnek tehát az én fantáziámra van szüksége?

— Arra!

— Mit akar vele?

— Hallgasson meg.

Végig dőltem az ágyon s megigértem, hogy hallgatni fogom.

Beszélni kezdett:

Születtem, mert vagyok, s vagyok mert még nem haltam meg. Bár ne születtem volna, vagy már inkább ne volnék!

(Azt gondoltam magamban, hogy igaza van.)

A szenvedés saskörmei tépik lelkemet. Egyetlen barátom van: a bánat. Életem története szörnyű balvégzetek lajstroma. Mikor születtem, már szüleim nem éltek.

(Meg akartam kérdezni, hogyan volt ez a megrendítő állapot lehetséges, de intett, hogy ne szakítsam félbe.)

Egyedül álltam a világban, pedig még állani sem tudtam az élet övényén. Egy darabig gondozott a közjótékonyosság, azután mivel a közjótékonyosság is beleszokott unni munkájába, magamra maradtam egészen.

Ekkor voltam hét esztendő. Egy vándor komédiás család felszedett s megtanított kötélén táncolni. Még most is tudok, bár nem sok hasznát vessem.

Tíz éves voltam, mikor Hamburgban táncoltunk kötélén. Ekkor meguntam a nyomorult kenyeret, hajóra szöktem, hogy Amerikába menjek, az ígéret földére.

A hajó pedig nem Amerikába, hanem Afrikába vitt, sőt cipelt Sierra-Leonába s aranyat volt érte hozandó, de engem ott hagyott.

Egy kereskedő felfogadott inasának, ott szolgáltam hat esztendeig. Afrika vadágáról mesét terjesztenek itt Európában. Egész ott létem alatt nem láttam elefántot, orosziant; no egy pár kigyót, leopárdot, azt igen.

Tizenhat esztendő voltam, mikor kitört a szerencsének között a háború. Bemásoltam magam feketére és elmentem velük.

Az volt aztán a háború. Micsoda ordítással rontottak egymásra; estig eldőlt a csata sorsa, mi nyertünk. Rettentő volt a csatátér.

a központ, a pártnak választott parlamenti képviselői vannak hivatalba a párt országos szervezésének élére állani s azt vezetni.

Országos képviselőink azonban éppen azt az alkalmat használták fel a pártszakadás keresztülvételére, a mikor a pártkörben az országos pártszervezés kérdése először komolyan fölmerült. A parlamenti viták tárgyát többé nem is képező egyházpolitikai kérdések ürügye alatt kieroszakolt szakadás lehetetlenné tette aztán, hogy a pártszervezés a dolog természetes rendje szerint a központtól induljon ki, mert bármelyik árnyalat próbálta is meg a vidéken a pártszervezést, ennek élelem nem a közjogi alap hivi, hanem önkéntelenül is a függetlenségi párt másik árnyalata ellen fordult.

A választók hasztalanul várták, hogy a kettészakadt központ hazafisága nagyobb lesz a személyes ellenszenvnél s a párt-egység ott is helyreálland; kénytelenek voltak a szervezkedés munkáját maguk a kezükbe venni.

Kossuth Ferenc, aki őszintén és becsületesen fáradozott a párt egyesítésének munkáján, örömmel veszi ezt tudomásul, buzdítja a vidéket ennek a szervezkedésnek minél erélyesebb folytatására, de egy — a jelenlegi viszonyok közt — lehetetlen kívánságot is fűz hozzá, azt t. i., hogy a vidéki pártszervezetek tegyék magukat viszonyba a központtal.

Lehetetlen ennek a kívánságnak a teljesítése, mert már a központ fogalma magában foglalja az egységet, nekünk pedig ilyen központunk nincsen s meg vagyunk róla győződve, hogy Kossuth Ferenc óhajtja legkevésbé azt, miszerint a központban személyes okokból származott szakadás folytatását nyerje a pártnak országos szétválásában, a mi pedig okvetlenül bekövetkeznék, ha a vidéki pártszervezetek egyik vagy másik központi pártkörrel lépének viszonyba.

**Kétféle vagdalt emberek, elhullott kezek, lábak, tejek mindentel.**

Azonban az ellenfél nem nyugodott, ránk gyujtotta az erdőt. Egyszerre csak az éjszakába magas lángfal emelkedik körül, körül.

Erre lett aztán még csak az igazi üvöltés. Szaladtunk szét, a merre láttunk. Én is szaladtam szaladtam, egyszerre csak beleestem valahová és elvesztettem eszméletemet.

Mikor magamhoz tértem, azt hittem álmodom. Hűvös tengeri levegő folyt körül. Néztem, néztem s nem láttam mást mint eget, meg vizet, künn voltam a nyílt tengeren.

Nem tudtam másképp magyarázni a történeteket, mint úgy, hogy egy csónakba estem, a csónak megindult velem a folyón és kihozott a nyílt tengerre.

— Fél napig kinlódtam így, míg végre felvett egy hajó s vitt magával. Nem sok idő alatt nagyon jól tudtak használni a hajón s ott maradtam, bejártam vele az ázsiai, ausztráliai tengereket. Dél-Amerikát megkerülve hazajöttem Európába, Magyarországra.

Felkerestem rokonaimat.

Bár ne kerestem volna.

Szívesen fogadtak, elláttak mindennel, nagyszerű dolgom volt náluk.

Mégis bár ne kerestem volna fel őket.

És mégis, ha felkerestem őket, mért kellett éppen a keresztapámat felkeresni, hiszen a keresztapa nem igazi rokon?

Nos hát felkerestem a keresztapámat.

Igen helyesen járt el tehát a pécsi és baranyamegyei pártszervezés tárgyában összegyűlt előértekezlet, a mikor még a gondolatát is elvetette annak, hogy akár az egyik, akár a másik, vagy mindkét árnyalat kitünőségei meghívassanak a szervezés munkájához, mert csak az egyik rész meghívása az ahhoz való csatlakozást s ez a szakadás helyeslését jelentené; arra pedig, hogy mindkét árnyalat kitünőségei éppen nálunk vállalkozzanak egységes függetlenségi párt szervezésére, semmi kilátásunk nem lehet.

Szívelje meg mind a két központi pártkör a választóknak azt a határozott kívánságot, a mely csak egységes pártot ismer; egyesüljenek egy valóságos központtá, akkor örömmel fordulunk hozzájuk s ebből a hazának is bizonyára nagyobb haszna lesz, mint ha különállással továbbra is kényszerítenek bennünket őrizkedni tőlük, nehogy a visszavonás mételetyét köztünk is elterjeszszék.

## H i r e k.

Pécs, 1896. július 15

### Virslit és sör.

— Igaz történet. —

A meszebeli cigány éhezett és fázott is. Az uraság szive megkönyörült a nyomorulton s azt kérde tőle:

— No cigány, mit szeretnél jobban, enni melegedni?

A cigánynak volt annyi esze, hogy mit feleljen.

— Sálonnát szeretnék piritáni! — válaszolt a vén füstös.

Az országos tanári és tanítói kongresszusra saját költségén föl- és leutazik Budapestre az ország minden vidékéről circa 5000 tanférfiu, hogy komolyan, tárgyilagosan s az ügy szeretetéből kifolyólag megbeszéljék, megvitassák az iskolai tanítás és nevelés körébe vágó kérdéseket s anyagi helyzetük rendezését, javítását sürgessék s jutalmul kaptak a

Szintén szívesen fogadott. A leánya is. Látott már szép leányt?

— Milyen kérdés!

Nos hát nem látott, ha a keresztapám leányát nem látta. Bár én se láttam volna.

Beleszerettem. Afrika tüzét éreztem ereimben, a szívem úgy táncolt, mint valaha lábam akörtelen.

Mit értem vele? Semmit. Koldus voltam, a leányt megkérte egy kövér, vörös kezű kereskedő, hozzá adták.

Az esküvő után félórával táviratot kaptam Amerikából. Ön uram ismeri ezeket a táviratokat, az volt benne, hogy ott egy nagybátyám meghalt s tíz millió vagyonát reám hagyta.

Gazdag ember lettem, de boldogtalan; ez az én történetem.

Elhallgatott, szeméit kezdte törölni, hosszú lépésekben, szótlanul elhagyta a szobát.

Ebédnél egy ismerős uriemberrel találkoztam s megmutattam neki az ebédlőben ülő hősiemet.

Ismerősöm a zsebébe nyult s egy kis vidéki lapot vett elő, a tárcájára mutatott:

— Olvasd!

A rejtélyes, sokat szenvedett ember novellája volt megírva benne.

— Tehát meg is van már írva?

— Meg! Ő is innen olvasta.

— Akkor ez az ember csaló?!

— Nem! Őrült . . .

Hamvas József.

kegyelmes Uraság számlájára fejenként — egy pohár sört és egy pár virslit.

A napilapok ez eseményt meg is örökítették. Egyik hírlapban ezt olvastam: „A kiállítás igazgatósága derekasan kitett magáért, a tanítóknak egy bécsi reggelit adott — ebédre.“ — Bizony ezt elhibázták! 5000 pár virslit és 5000 pohár sör ára nem gyerekjáték. Mennyivel jobb lett volna ez összeget valami új katonai találmányra, például gombtisztító porra, vagy folyadékra kiadni? Utóvégre is első a hadsereg, akkor jön utána valami más, aztán ismét más, később vegyes mis-más, akkor következik egy, két, kilenc, száz, ezeregy semmi, több gondolatjel — és nyugjel — s aztán a kiszámíthatlan nagy távolságban . . . a : p a e d a g ó g i a !

\*

Igazán milyen pazarlás volt az a sok virslit és sör! Hát nem lett volna elég egy ajnspáner — egy kis snittel?! Kell mindjárt egész pár virslivel s egész kis pohár sörrel elkényeztetni a tanítókat?! Igen, lakassák őket jól, hogy aztán otthon annál rosszabbul eszék nekik a koplalás!

\*

Ugyan mondják meg kérem, ki volt gavallérosabb Uraság, az-e, a ki a fázó és éhes cigánynak tüzet engedett rakni, hogy az Uraság jó fajta szalonnáját ott megpörkölhessen és megehesse; vagy az, aki egy tanítónak egy pár virslit és egy kis pohár sört ad — potyára?!

\*

Földszínházigazgató figurázta ki ez eseményt legelőbbban. A kongresszus tagjainak tiszteletére hozta „A potyafüretrek“ et. Ilyen szatirikus komikumot sem pipált Európa mostanában!

\*

Azt mondják ám ott fönt a kegyelmes urak, hogy miért nem lett minden tanító püspök, vagy miniszter, akkor nem óbégatna (sic!) annyit a fizetés javításával.

Hát nincs igazuk? Dehogy nincs! Csak hogy az a feneség, ha minden tanító püspök vagy miniszter lenne, akkor ki tanítaná azokat a kedves jó fiukat, a kikből később csak ugyan rossz püspök és még rosszabb miniszter lesz? Erre a kérdésre mondjanak kádenciát a virslit és sört osztogató kegyelmes urak!

\*

Bizony-bizony mondom, nem is voltak azok jó tanítók, akik a mai korszak kegyelmes urait tanították és nevelték! Azok nem is érdemelének egyebet fáradságuk jutalmául, mint — egy pár virslit és egy pohár sört. Ámde 25 ezer tanító és néhány ezer tanár manap már úgy tanít és nevel, hogy erős reménye van ahhoz, hogy a jövő kor kegyelmes urai igazán kegyelmesebbek lesznek azokkal szemben, akiknek első sorban köszönhetik magas állásukat. Hogy mikor következik be ez a szép idő, azt gyarló emberi észszel ki nem lehet számítani. Nagyon messze már nem lehet. Ezt a lapokból következtetem. Eddig ugyanis a komoly irányú lapokban komolyan foglalkoztak a tanítás és nevelés ügyével, és az élelapokban pedig tréfásan írka-firkáltak ilyesmiről. Most megfordított világot élünk. A komoly lapokban bolondot csinálnak az egész paedagógiából és a vicclapokban a legszebb s a legrokonszenves hangon irnak a tanítókról. Ez utóbbi állításomat bebizonyítandó, itt közlöm másolatban Sipulusz „Kakas Márton“ c. élelapjának „Quem dii oderunt . . .“ című versét, a melyben a virilizésről és sörözésről szó sincs.

Ime a szép vers egész terjedelmében:

Bizony megérdemel  
Hősköltelemét ma már  
Az a néhány ezer  
Tanító és tanár,  
Ki sok-sok éven át  
Tanít türelmesen,

Viv vértelen csatát  
Te érted, nemzetem!

Robotba görnyedez  
S az a jutalma, hogy  
A háta görbe lesz  
S látása egyre fogy:  
Igy mulik tél, tavasz  
S a mi kenyér marad  
Öreg korára — az  
Csak éppen egy falat.

A kormány bőkezű  
Abban, mihez nem ért,  
Vásárol egyszerű  
Piombot — ezrekért;  
Kerületekre már  
A mit most pazarol:  
Azon hány száz tanár  
S tautító lakna jól!

Hallottatok ugy-e  
A gyülekezeten:  
Az iskolák ügye  
Milyen — s minő legyen?  
De hogy tivéletek  
A kormány tesz-e jót —  
Arról idézhetek  
Egy latin példaszót...

Csak menjetek haza  
Lelkes apostolok,  
Hogy otthon a haza  
Javán dolgozzatok  
A haza — régi vád!  
Hozzátok mostoha,  
Igén, de a szavát  
Nem váltja be soha!

Jegyzette s a verset másolta:

**Iksz-Ipszyon.**

**Napirend 1896. július 16-án.**

Naptár: csütörtök, jul. 16. — Róm. kath.:  
Karmelhegyi Boldogsasszony. — Prot.: Ruth. — Gö-  
rög-kel.: (július 4.) András. — Zeidó: Ab 6. — Nap  
kél 4 óra 4 perckor; — nyugszik 7 óra 35 per-  
kor. — Hold két reggel 10 óra 57 perckor; —  
nyugszik este 10 óra 5 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 21 Celsius fok meleg,  
légnomás 751. Kilitás a központi meteorológiai  
intézet jelzése szerint: száraz, meleg idő, keleten  
csapadék és zivatar várható.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán d.  
e. 10 órakor.

Térzene a sétátéren este 6 órakor.

— **(Katonáink dicsérete.)** L o b-  
k o v i t z Rudolf herceg, a IV. hadtest  
parancsnoka ma délben utazott el Kapos-  
várra, befejezván a 44. és 52 ik gyalogez-  
redék felett tartott szemléjét. A szemle minden  
tekintetben megnyerte a hadtestparancsnok  
tetszését s meg is dicsérte a minden téren  
tapasztalt rendért, fegyelemért és gyakor-  
lotságért úgy az egész helyőrségi tisztikart,  
mint a legénységet. Ez a dicséret nem volt  
amolyan sablonos kifejezése a megelégedés-  
nek, hanem olyan dicséret, milyenben esre-  
deink a hadtestparancsnok ezeltől látogató-  
sai alkalmával még alig részesültek. A hon-  
védség felett szemlélt tartó Forinyák Gyula  
lovassági tábornok már tegnap este elutazott  
Pécstől Verőcére s ő is teljes megelégedését  
fejeste ki honvédeinknek a szemle alkal-  
mából.

— **(Az ötvenedik évforduló.)** A  
mai nap nevezetes dátum a magyar vasutak  
történelmében. Ötven évvel ezeltől e napon  
adták át az első magyar vasutat a közforga-  
lomnak. A millenniumi ünnepek sorában,  
úgy látszik, erről a nevezetes dátumról meg-  
feledkeztek; pedig bizony azt a másfél mil-

lió embert, a ki eddig a kiállítást megláto-  
gatta, bajosan látta volna szép Budapest, ha  
a vasutak nem volnának, melyek közül az  
első Budapestról Vácra ezeltől ötven évvel  
július 15-én futott ki.

— **(Himen táblájáról.)** A pécsi  
állami anyakönyveszeti hivatal házassulandók  
kihirdetési tábláján e héten a következő új  
jegyespárpárok nevei olvashatók:

Petrovics Kálmán (Géza, Jenő), róm.  
kath., Pécs — Geiger Franciska özv. Szabó  
Ferencné, róm. kath., Pécs;

Molnár József, rk., Pécs — Pap Éva,  
ev. reform., Pécsvárad;

Eigenbród Jakab, ev. ref., Pécs —  
Schäffer Anna Mária, rk., Pécs;

Steinbach Samu, izr., Siklós — Spitzer  
Aranka, izr., Pécs;

Laikauf Mátyás, rk., Pécs — Hradek  
Terézia, rk., Pécs;

Haas Adolf, izr., Pécs — Walter Netti,  
izr., Pécs;

Világos Antal, rk., Pécs — Csepvián  
Anna, rk., Pécs;

Gokler Adolf, rk., Pécs — Wagner  
Róza özv. Krainz Antalné, rk., Pécs;

Benkő József, rk., Budapest — Bern-  
hard Valéria Mária, rk., Pécs

Fischhof Lajos, izr., Mohács — Weisz  
Vilma, izr., Pécs;

Rab István, rk., Pécs — Tolinger Mag-  
dolna, rk., Kaposvár.

— **(Betiltott diák kongresszus.)**  
Megirtuk lapunkban, hogy az eszéki horvát  
diákok folyó hó 16-án kongresszust akartak  
tartani. Most azonban Eszék város rendőrfő-  
kapitánya a diákok kongresszusát betiltotta,  
illetve annak megtartását nem engedélyezte,  
mert külföldi szláv diákok is tömegesen ér-  
keztek volna a gyűlésre s az nem horvát  
diák-kongresszus, de szláv kongresszus lett  
volna. A diákok természetesen felebbestek és  
még természetesebben — mi eredménye sem  
lesz a felebbezésüknek.

— **(Nincsen szabály kivétel  
nélkül.)** A földmivelésügyi miniszter egy  
erélyes hangu leiratot intézett Pécs város és  
a megye, s úgy az összes törvényhatóságok-  
hoz is, melyben a sertésvész ügyében elren-  
delt zárlatok elrendelési módját helytelennek  
nyilvánítja és rámutat ebben arra az okra,  
a mely miatt a sertésvész még mindig grass-  
szál országszerte. Azt mondja a miniszter,  
hogy ha valamely községben vagy városban  
a sertésvész kiüt, nem maga a község vagy  
város határa helyezendő zár alá, mint azt  
eddig praktizálták, dacára hogy még Feste-  
tich gróf volt földmivelési miniszter máskép  
rendelte, hanem igenis, e rendeletnek megfe-  
lelően a városhoz vagy községhez tartozó  
egész külterület és puszták is, mert azok a  
várossal vagy községgel együtt egy közigas-  
gatási területet, egy határt képeznek. Igen  
ám, de e szigorú meghatározáshoz mindjárt  
hozzá is teszi a leirat, hogy ha az előjáró-  
ságok a közigazgatási terület nagysága miatt  
e szigorú és általános zárlatot nehezményesik,  
ő esetről esetre felmentést is ad. Ime: ez az  
oka a sertésvész szüntelen pusztításának; ez,  
hogy mikor az eddigi hibára rámutat a mi-  
niszter, hajlandó e hibát most meg már ő —

egyedül ő — elkövetni s abhoz jogot is tart  
fen magának ama közsmondás alapján, hogy  
nincsen szabály kivétel nélkül.

— **(Új egyesület.)** Ugy látszik a  
kerékpározási sport ma holnap annyira el-  
terjed, hogy a jövő században még a halot-  
takat is biciklin viszik ki a temetőbe. —  
Városunkban már van egy bicikli egyesület,  
sőt szaklap is szerkesztetik. Most, a kik sze-  
rényebb polgári állásuk folytán a „P. B. C.“  
tagsági díjait nem fizethetik, külön egyesü-  
letté alakulnak. Ez ügyben f. hó 9 én érte-  
keztek először a Dollinger-féle vendéglő  
emeleti nagy termében. A jelen volt 28  
tagjelölt Walla Ferenc órási-iparost és  
ismert jeles biciklistát kiállította ki ideiglenes  
elnökévé. Már ekkor kimondták, hogy  
„Pécsi Polgári Kerékpáros-Egye-  
sület“ címen új egyesületté alakulnak.  
Kedden este folytatták az értekezletet s a  
részleteket beszélték és vitatták meg. Ez ér-  
tekezleten jelen volt mint meghívott vendég  
Sirisaka Andor is, a ki a lámpa nélküli  
u. n. vadbiciklisták rendellenességeire figyel-  
meztette a jelenvoltakat. A kerékpárosok csak  
úgy számíthatnak — folytatá Sirisaka — a  
nagy közönség rokonszenvére és a sajtó tá-  
mogatására, ha minél szigorubb szabályoknak  
vetik alá magukat. Itt nem elég a rendőrség  
figyelme és ébersége, maguk a tagok alkos-  
sanak oly alapsabályokat, hogy azok §§-ai-  
nak betartása mellett minden bajtól és kel-  
lemetlenségből úgy magukat, mint a gyalog-  
járó közönséget megkíméljék. A helyesléssel  
fogadott megjegyzés után a további részle-  
teket beszélték meg. Az eddigi határozatai-  
ból megemlítjük a következőket: Az egye-  
sület hivatalos lapja a helyben megjelenő s  
Bolgar Tivadar által szerkesztett „Keré-  
kpáros-Sport“ cz. szaklap lesz. Beira-  
tási díj 1 frt, tagsági díj — egy évi köte-  
lezettséggel — havonként egy korona. Lesz-  
nek aztán alapító, pártoló és tiszteletbeli  
tagok. A rendes működő tagok kerékpározás  
alkalmával egyenruhát viselnek s csinos jel-  
vényt kapnak s biciklijük rendszeren meg lesz  
számozva, akár csak a bérkocsiké etb. — Al-  
kalmilag még visszatérünk az egyesület mű-  
ködésére. Most még csak azt említi meg,  
hogy csütörtökön (holnap) este újból össze-  
jönnek a főntnevezett helyiségben s nemso-  
kára egybehívják a közgyűlést, a midőn vég-  
leg megalakulnak.

— **(Jogakadémiai hírek.)** Már  
multkor említettük, hogy a tavaly reáliskolát  
végzett, de latin nyelvből érettségét csak  
idén tett azon jogászok, kik rendkívüli jog-  
hallgatókként magukat bejegyeztették, miután  
latin nyelvből az érettségi vizsgát sikerrel  
kiállították, az idén hallgatott évük beszámi-  
tása végett a miniszteriumhoz folyamodtak.  
Ma érkezett vissza a folyamodvány, mely  
szerint a nméltóságú vallás és közoktatásügyi  
m. kir. miniszterium f. é. jul. 1-én 35.298.  
sz. a. kelt leiratában folyamodók azon kérel-  
mét, hogy a rendkívüli minőségben eltöltött  
tanidejük a rendes tanulmányi időbe beszá-  
mittassék, teljesíthetőnek nem találta. Est  
pedig azért közöljük, hogy a reáliskolát vég-  
zett azon jogászok, kik a jogi pályára akar-  
nak lépni idejekorán — az index aláírás előtt

— letegyék a latin nyelvből is az érettségi vizsgát, nehogy úgy járjanak, mint már tavaly és idén is megjárták társaik.

— **(Jegyzőválasztás.)** A tolnamegyei központi járás legjobb javadalmasú jegyzői állásra Alsó-Nyéken, Berényi Jenő okl. jegyző választott meg 6 szótöbbséggel. Erre az állásra a központi járás összes jegyzői folyamodtak, de a nép bizalma nem rájuk, hanem egy státusukon kívül álló fiatal emberre esett.

— **(Öngyilkos aggastyán.)** Mohácéról írják nekünk, hogy Dóci Mihály hetvenéves aggastyán fia lakásán felakasztotta magát. Dóciy harminc évig irnokoskodott a városnál, de öregsége munkaképtelenné tette s így kenyér nélkül maradt. Fiának pedig nem akart terhére lenni, inkább megvált az élettől. Az öngyilkos aggastyán iránt általános részvét nyilvánul. Temetése tegnap volt.

— **(Szólhámos csaló.)** Az eszéki „Union“-gőszmalom Meszterovics Anna pécsi Ágoston utca 13. szám alatti szatócsüzletébe 140 frt 51 kr. áru lisztet szállítván, az árurol szóló március 14-én lejárt váltót megküldte Krausz István helybeli ügynöki irodatulajdonosnak, hogy azt behajtassa. Krausz el is járt a megbízatásban s ma éppen arra került volna a dolog, hogy az összeg kifizetessék. Krauszek meg is jelentek Meissterovics Annánál, az azonban csodálkozva fogadta őket és előmutatott egy nyugtát, mely szerint ő Krausz István megbízottjának, Goldarbeiter Ignácnak a 140 frt 51 krt még hétfőn. f. hó 13-án, hiány nélkül kifizette. És úgy is volt. Goldarbeiter, a ki tudott az egész követelésről, hétfőn elment Meissterovics Annához s attól Krausz István nevében a pénzt fölvette, nyugtát is adott róla de nem számolt be vele Krausznak, hanem — megszökött. A szólhámos sikkasztó elfogatása iránt rendőrségünk megtette az intézkedést.

— **(Véres verekedés egy fa miatt.)** Szépen fejlődő beoitott fácskája volt Janó István dombovári polgárembernek az udvarán. Sokat gyönyörködött is benne, hogy milyen szépen nő napról napra. Már előre örvendett azon, hogy majd egyszer csak szedhet róla jóízű gyümölcsöt is; sőt elhatározták már azt is, hogy a legelső termést miképen osztják fel maguk között: a két legszebb példány az apáé és anyáé, a többi pedig a gyermekek között lesz kiosztva. Örültek is már a gyermekek előre. Csak az Isten tartsa meg a kis fát!... Egy szép reggelen azonban arra ébredtek fel Janóék, hogy a kis fácska éppen a közepén ketté van törve. Képszelheti mindenki a család fájdalmát, látva, hogy szépen kigondolt tervüket valami profán kés így tönkre tette. Meg is fogadta Janó, hogy nem nyugszik, mig csak meg nem tudja ki volt az, aki ezt meg merte cselekedni. Nem is sokáig kellett várni, mert hamar megtudhatta, hogy szomszédjának Stádler Imrének felesége volt az, aki — nem tudni véletlenül, avagy rosszakarakterű — a fának vesztét okozta. Janó azonban gyanította, hogy Stádler felesége csak azért törte el a fát, mivel az neki irigye és ellensége már régtől fogva. Vasárnap este tehát — amint az asszony a háza előtt ment

el — kérdőre vonta, hogy miért tette ezen kegyetlenséget ártatlan fácskájával. Persze az asszony védekezni iparkodott az asszonyok fegyverével t. i. gyorsan forgó nyelvvel. A nagy zajra kijött Stádler Imre is a házból, de kijött Janó felesége is. Nosza volt most csete-paté a férfiak egymással, az asszonyok szintén maguk között oly pokoli lármát csaptak, hogy az utcabeliek mind kifutottak meg nézni mi történik. Azonban szóból szó lett és mivel szóval nem tudták a dolgot elintézni, hát a férfiak egymásra rohantak és oly verekedést rögtönöztek, hogy keresni kell mását. Az asszonyok ekkor már fölthagytak a pörlekedéssel és jajveszékelni kezdtek. A harc hevében Stadler valahonnan előkerített egy vasvillát és azzal ütötte, verte a nálánál sokkal gyengébb Janó Istvánt. Sokan siettek ekkor már Janó segítségére, de a dühös Stadlert megfékezni már senki sem bírta, örült dühében sem látott, sem hallott, csak ütött. Ekkor egy rémes sikoltás haliatszik a verekedők közül és Janó lezuhant a földre; — feje ketté volt hasítva. Erre aztán Stadler is megijedt és rögtön felhagyott veszekedett vagdalozásával, de már későn volt. A rögtön előhívott orvos össze varrta ugyan Janó szétrepedt fejét, de életben maradásához vajmi kevés a remény.

— **(A ragadós tüdőlob.)** A földmivelésügyi miniszter leiratot intézett a városhoz, melyben szigorú ellenőrzésnek kívánja alávetni az esetleg ragadós tüdőlobtól meg szállt bármely község állatállományát. Ragadós tüdőlob az egész város és megye területén sem fordult elő ugyan mostanában, de azért mégis figyelmébe ajánljuk gazdaközönységünknek, hogy ha valamely községben egyetlen ragadós tüdőlobos eset fordult is elő az állatállományban: akkor már az egész község területéről tilos a szarvasmarhák és különösen a lovak kivitele úgy külföldre, mint bárhová is.

— **(Ismeretlen tolvaj.)** Scherl Éva, némettöröghi leányzó: a mai hetipiacon meglópták. A lopás úgy történt, hogy a leány nagyon belemerült egyik csecsebecsékkel rakott sátor megbámulásába s ezalatt a karján levő kosarából valami ismeretlen jómadár kiemelt egy vég vásznat és két selyemkendőt, a mit a leány félórával azelőtt vásárolt egyik kereskedésben. A lopást csak akkor vette észre, mikor valamit venni akarván, kosarába nyúlt a pénztárcája után. Az ott volt ugyan a kosár fenekén, de a vásárolt fehérnemű eltűnt. Hogy ki lophatta el, még nem tudták a nyomára jönni.

— **(A „megjutalmazott érdemek“.)** Somogy megye híres fővárosának, Kaposvárnak tanácsa a napokban, mint a „Kaposvár“ írja, pompás határozatot hozott. Az érdemes tanács ugyanis Németh Ignácnak a város volt polgármesterének „érdemeinek megjutalmazása“ címén három ezer forint tiszteletdíjat szavazott meg. Ugyancsak ez a tanács azonban tudomással bírt arról is, hogy a volt polgármesternek voltak olyasféle ügyesbajos dolgai is, a mig városházán uralkodott, a melyek épenséggel nem nevezhetők érdemeknek, sőt az érdemes polgármesternek az ügyesség is beleavatkozott egyik másik ügyébe. A magistratus tehát a kecske és

káposzta ismeretes közmondását alkalmazta és a Németh Ignácnak megszavazott három ezer forintból elővigyázatosságból, nehogy a város kárt szenvedjen, ezerkétszáz forintot visszatartott.

— **(Makacs öngyilkosjelölt.)** Nagyön megunhatta az életét az az ismeretlen napszamos ember, ki tegnap este a mezőszéltutca egyik kocsmájában azzal ijesztett az ott jelenlevőkre, hogy előrántott egy kést s azzal el akarta vágni a bal keze ereit. Szerencsére hamar észrevették és valami módon el tudták tőle venni a kést is. Természetesen rendőrrért futottak, de mig az utca másik felére se ért át a küldönc, mikor az ember egyszerre kiszabadította magát a körülálló közl s teljes erejével neki rohant a falnak, hogy a fejét ott szétzúzsa. Nem ért azonban odáig, mert valahogy megbotlott és elvágódott. De már erre megsokalták az élvezetet a kocsmárosok és az eszeveszett embernek kitették a szűrét az utcára, hogy ott tegyen magában kárt, ha kedve van. A makacs öngyilkosjelölt itt meg azt emlegette, hogy felakasztja magát és neki indult a temetőnek. A kocsmárosok ezalatt odabent keresni kezdtek egy ötforintost, mely még ott volt az asztalon az előbb. De hiába keresték, nem találták sehol s végre is szomorúan konstataáltak, hogy a makacs öngyilkosjelölt egy ügyes tolvaj volt tulajdonképen, aki az ötforintost valahogy zsebrevágván, ily módon menekült a lopott pénzzel előlük. Hogy merre, azt ma sem tudják.

— **(A pálinka áldozata.)** Az éjjel a Siklóásra vezető országuton egy öreg, top rongyos öltözetű embert találtak, a kinek az egyik lába véres volt s össze volt zúzva. Legnagyobb valószínűség szerint az öreg részegen feküdt az uton s az éj homályában végigment rajta az országuton járó teherkocsi. Még szerencse, hogy a részeg, bepálinkázott ember úgy feküdt, hogy csak lába jutott a kerék alá, mert meglehet, hogy talán, más fekvés mellett, életével fizette volna meg nagy részegségét, melynek mámorából még aztán sem tért magához, hogy a kocsni kerestülment a lábán. Kiletét sem lehetett tőle megtudni, mikor eszméletlen állapotban a kórházba vitték.

— **(Utonálló.)** A patacsi országuton az éjjel utonálló garázdálkodtak. Ugy látszik, részeg fővel bíró parasztleányok voltak, számszerint hárman, a kik két Patacra hazafelé igyekvő leányt megtámadtak és tetteleg bántalmazták. Az egyik, szerencséjére, el tudott előlük menekülni, a másik azonban talán áldozatul esik becsületében is az utonállóknak, ha egy arra haladó kocsni zajára meg nem ugranak azok. A leány csaknem alélva maradt az országuton s a kocsin ülők vették fel és hozták be kocsijukon Pécare. Az utonálló leányok ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Megszökött a büntetés elől.)** Kusker Lajos, dégi születésű, harmincéves, nős s a pécsi rendőrségnek is megküldött értesítés szerint „lapszerkeztői irnok“, valami rossz fát tett a tűzre s ezért a szegzárdi kir. törvényszéknél feijelentették csalás miatt. A feljelentés eredménye volt a vádló helyezés, majd az elítélés, a mi ellen

Kusker felebbezéssel élt. Azonban — úgy látszik — nem igen bizott a felmentésében s nagyon is félt a büntetés helybenhagyásától, mert most megszökött Szegszárdról, hátrahagyva feleségét és családját. A szökevényt keresi a pécsi rendőrség is s ha megtalálják, átadják a kir. ügyészségnek.

— **(Körözött magánzó.)** Hivatali sikkasztás és hamis vád miatt gyűlt meg a baja Daróci Zeiga, hatvan éves, paksi születésű magánzónak a szegszárdi törvényszékekkel. Hogy a törvényszék milyen ítéletet hozott volna ügyében, azt Daróci, úgy látszik, előre sejtette, mert nem volt bátorsága bevárni az ítéletet, hanem most megszökött az elől, illetve ismeretlen helyre távozott, a nélkül, hogy eltávozását valakinek s legfőképp a törvényszéknek bejelentette volna. Ezért tehát elrendelték országosan való körözését, s keresi a mi rendőrségünk is s ha tartózkodási helyének iszkognitója fel lesz fedezve, átadják az igazságsszolgáltatásnak.

— **(Eltűnt ember.)** Kovács József, hajmási lakos már régebb idő óta buskomorságban szenvedett. Mindig féltette a családját, hogy valami kárt tesz magában, vagy világgá megy, mert sohasem volt megelégedve a sorsával és most ez utóbbi csakugyan be is teljesedett. Kovács a napokban, mint rendesen szokta, reggel elment a lakásáról dolgozni, de nem is látták a munkában s úgy látszik, ekkor vette neki az útját a nagy világnak. Hogy hova ment, még maig

sem tudják s most a kaposvári főszolgabíró megkeresésére a pécsi rendőrség is nyomos utána, hátha felfedezné valahol az eltűnt embert.

— **(Biciklista által elgázolt kutya.)** Tegnap este a légszesszgyár-utcán hűségesen baktatott egy alsó malom-utcai lakosnő után egy kis fekete szőrű kutya. Kiszépte hasa a gazdaasszonyát a munkából, mikor egyszerre valami ördögös masina gurul el mellettük, de olyan közel, hogy egy nyekkenés, egy fájdalmas, nyivákoló kutyajaj s a kis kutya derekán keresztül rohan egy biciklista ténsur. A kutya felfordulva vergődik a porban; az asszony megijedve áll mellette s szánakozva emeli fel a vérző állatot, a biciklista ténsur pedig mintha mi sem történt volna, vigan ördögsekeres tovább. Igaz ugyan, hogy nálunk nincs állatvédő egyesület, de ha így haladnak azok a kezdő és kontár biciklisták, ha letapossák a sétáló hölgyek ruhája fodrát, elütik magát az embert is s keresztül kerekeznek a pincai kutyák törékeny oldalbordáin, akkor célszerű lesz a „biciklisták elleni védő egyesület“ et sürgősen nyélbe ütni!

— **(Megvert osavargó.)** Egy véresfejű fiatal legény jelentette ma a rendőrségnél, hogy a Bányán két ember rátámadt és megverte. Mikor kérdőre vonták, hogy kicsoda, nem tudta magát igazolni se munkakönyvvel, se más irással; csak a kezében levő kis batyuról látszott, hogy valami csavargó, a ki hely és foglalkozás nélkül

kóborol ide s oda. Különben azt mondja, hogy fumei esetletű, N e g r i n a Pietronak hívják s most Eszékről vándorolt el Pécsig, a hol ez a kalamitás érte. A rendőrség keresi a verekedő embereket, őt magát pedig egyelőre pártfogásába vette és puhatol az igazi neve és illetősége, valamint a multja után.

— **(A hesszeni légy.)** A földművelési miniszter következő rendeletet intézte az összes törvényhatóságokhoz, köztük Pécs és Baranyamegye törvényhatóságához is: „Örömmel jelezhető, hogy a hesszeni légy (Cecydonia destructor) ez évben már sokkal kevesebb bajt okozott, mint az elmúlt években. A hesszeni légy veszedelme azonban még nem mult el egészen, mert még a folyó évben is fordultak elő egyes vidékeken kisebb-nagyobb károsodások. Tekintettel arra, hogy a hesszeni légy ellen eddig alkalmazott védekezési módosatok közül az ugynevezett csalogatós vetések váltak be legjobban, tehát az erre vonatkozólag 1894. évi augusztus hó 7-én 46414. sz. a. valamennyi törvényhatóságnak kiadott rendeletében foglaltakat megújítani kívánom. Ennélfogva fölhivom a közönséget, miszerint abban az esetben ha a hesszeni légy a törvényhatóság területén ez évben nagyobb mennyiségben lépett volna föl, a csalogatós vetések alkalmazásának módját a vármegye gazdaközönségének a lehető legkiterjedtebb alakban sürgősen tudomására hozza és intézkedjék az iránt, hogy ezen védekezési eljárás pontosan végre is hajtsassék Kelt Budapesten, 1896. évi július hó 10-én“

taszító nyomokat hagytak; bár még így is felismerhető egykori hódító szépsége.

Friss hantu sir emelkedik a csendes lakások között. A mint a két nő melléje ér, térdre omlik előtte, keresztjét csókjaival halmozva el s halk sokogásra fakadva. Az egyik könnyelműségét siratja, de érte bocsánatot remél, hiszen azon perctől fogva, midőn utoljára látta azon sir csendes lakóját s megeobbsé szívét a bisalmatlanság és könnyelműség nyilával, sokat, sokat szenvedett: ő is elhagyatva, egyedül állt s a szeretett férfit nem kereshető fel ölelő karjaival, mert nagy volt az ő vétke. A másik mellét verve sir, könnyörög bocsánatért; ő volt ez elhalt élet üldözője, gyilkolója, ki boszuért lihegve nem kimélte szerelmét, nem boldogságát. Vajjon fog-e nyerni bocsánatot? Veszelve tölti majd el életét; imádkozva azért a megkeserített lélekért s könnyörögve bűnei elengedéseért.

Midőn elvégzik imájukat, letörlik bus szemük könnyűit s felemelkednek térdeikről, utolsó csókot nyomva a fekete fejfára, végig nézik egymást szemekkel s az első deli nő távozni készül.

— Nem, nem! Itt az ő sirjánál kérlek, kényeseritlek engesztelődésre. Szolgálód akarok lenni, ajtódban nyugvóhelyet találni, hogy jóvá tehessem iszonyu vétkeimet. Bocsáss meg, bocsáss meg! És az a megtört alak ott hevert a föld porában társa lábai előtt, ruhája szegélyét csókolva.

— Keij fel, szegény asszony! Ő érette, az ő emlékeért keblemre fogadlak: a bűnös nem ítélni leheti el büntetését. Legyen életünk utolsó óránkig az ő emléké-

Mivel azonban nálunk a heszeni légynek nyoma sincs, az ajánlott védekezésre sincs szükségünk.

— (Találékony férj.) Egy kis asszonyka minden áron itt akarta hagyni Pécsét a fürdőre akart menni. A férj ezt egy más okból nem akarta megengedni. Az asszony már-már ostromra készült, a midőn a férjnek kitűnő ötlete támadt. Bement a feleségéhez s így szólt:

— Édes Irmám! En belátom, hogy neked fürdőre kell menned, mert olyan halovány vagy, de olyan, hogy én is öngyilkossá válnék, ha valami bajod történnék. Ugy-e elutazol már a jövő hét végén... Nem, elején, nem, már holnap!

Es a beszéd szöveget vert az asszonyka fejébe, gyanakodni kezdett s otthon maradt.

Probatum est. Ajánljuk e módszert a férjek figyelmébe.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

### Közgazdaság.

□ Asztagtűzek bejelentése. Így aratás idején igen sok helyen szoktak előfordulni asztagtűzek, melyeknek oka tiz közül kilenc esetben schasem véletlen szerencsét-

lenség, hanem vétkes gondatlanság, sőt sok esetben szándékos gyújtogatás. Mindkét körülmény olyan, hogy ha a károsult fél a tüzeseteket be nem jelenti s következőképen a hatóság nem indíthat vizsgálatot a dologban, tehát a bűnösnek még a gyanubavételtől sem kell félnie: bizony nem vigyáz az máskor se, ha vétkes gondatlanságból már egyszer tüzet okozott; ha pedig boszuját a szomszéd asztagjának felgyújtásával egyszer büntetlenül kielégíthette, bizony ki sem áll jól, hogy vérszemét kapva, nem vetemedik-e máskor is ilyen nemtelen boszura akár kivel szemben. Tehát már csak a gazdaközönség érdekében is okvetlenül szükséges volna, hogy az asztagtűzek nyomban bejelentetnének a tűzrendészeti hatóságnál, a ki aztán az esetről jegyzőkönyvet vesz fel, a vizsgálatot megindítja és az igazság keze sulyának teszi ki a tűz okozóját, akár vétkes gondatlanságból, akár bűnös szándékkal legyen is a tűz okozója. Természetesen e be nem jelentett asztagtűzek által felemésztett termés soha sincs biztosítva, mert biztosítás esetén a bejelentést el nem mulasztja senki. Éppen ezért szükséges, hogy a tűzek bejelentésére minden károsult kötelezve legyen. Tény az, hogy az asztagtűzek nagy része vétkes gondatlanságból, még pedig úgy keletkezik, hogy a munkások pipáiból szikra vágódik ki s elveti a tűz rejtett magvát az asztagba. És mégis, sem a gazda nem tiltja a munkást a pipázástól, sem a munkás nem óvakodik az esetleg így okozható tűzveszed-

lemtől, sem a hatóság nem parancsol rá egyikőkre sem, hogy az asztaghányó munkások pipázását tiltsák meg és hagyják el munka közben. Hatósági intézkedésre van tehát szükség, hogy az aratási, főképp az asztaghányási munkálatok alkalmával szabályrendelileg legyen tilos a pipázás s a melyik gazda e tilalomra munkásait szigoruan nem figyelmezteti, vagy a mely munkás a tilalmat megszegi: rendőri kihágást követ el s 5 frttól 50 frtig terjedhető pénzbírággal büntethető. Valamint ily büntetés alá esik a károsult is, ha a tüzet a tűzrendészeti hatóságnál nyomban be nem jelenti. Csakis így kerülhető el az a sok és megtéríthetetlen kár, mely a gazdákat így aratás alkalmával — igen sokszor saját gondatlanságuk, vagy mások hibája folytán — érni szokta. Legalább ha a kormány nem gondoskodik a gazdaközönség bajáról, gondoskodjék ő maga és városi hatósága minden téren, a hol csak teheti.

### TÁVIRATOK.

— **Merénylet Faure elnök ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párizsból jelentik: Tegnap délután a longchampszi mezőn Li-Hung-Csang kínai alkirály tiszteletére, valamint a július 14-iki nemzeti ünnepség alkalmából nagy csapatszemle volt. Faure köztársasági elnökkel egy kocsiiban jelentek meg Méline miniszterelnök, Boisdeffre és Fournier tábornokok. Midőn a kocsii megállt, egy

nek szentelve ha megkeserítettük életét, szenteljük meg legalább emlékezetét.

És a két nő egymás keblére borulva, csókkal pecsételte meg a szent szövetezést s még egy bucsupillantást vetve a friss sirhalomra, elhagyta a holtak hazáját, hol a föld rögei alatt, örök nyugvóhelyén aludta csendes álmát Mikes Kelemen.

\* \* \*

Innen-onnan kétszáz éve lesz, hogy a hűség e tragédiája lejátszódott a nagy világ nagy eseményei között elvonultan, csendben, a szerető szivek körében. Száz év alatt igen megváltozik minden; de ha akad is valaki, ki e sorokra kételkedve mondja: se non é vero, é ben trovato, a legtöbb kebelben mégis visszhangra fognak találni, mert ha mindent lerombol is a hatalmas ember, a hála és szeretet szent érzeményeit nem irthatja ki kebléből soha, hacsak nem akarja romba dönteni emberi méltóságát is.

Mikes Kelemen regényes történetét kevés szóval emliti a história, még kevesebbel ő maga az ő leveleiben, melyeket bujdosásukban irt, nem haza, a szeretett hazába — másoknak, hanem saját magának, mintegy lelke egyik felét haza képzelvén Magyarországra, Erdély bércei közé s ennek aztán elregélte lelke másik, erősebb felének küzdelmeit távol a hazától, de közel bálványozott fejedelméhez, ki mellett eltöltötte fiatalágát, férfikora legszebb idejét s a kit még sirjában is bálványozott s hű maradt hozzá még haló porában is.

„Férfi sorsa a nő“: ezt tartják a mai emberek. A régiek is — lehet — hogy hittek ebben a fatális

mondásban, de hogy minél kevesebbszer győzte le a nő hatalma őket, arra példa Mikes Kelemen regényes élettörténete.

„Férfi sorsa a szív“: ez igazoltattatott be Mikes egész életében; sőt Rákóci fejedelem és társai élete se más, mint ez igazság szomorú visszatükrözője.

Férfi sorsa a szív: és Mikes Kelemen sorsát kora ifjúságától élte napjának lehunytaig a szív irányozta. Nagy, nemes, szeretni és önfeláldozásra kész szive.

— Vége. —

fához támaszkodó, jól öltözött 40 év körüli férfi revolveréből kétszer rálőtt az elnökre, ki azonban sértetlen maradt. Az óriási ovációban és zibongásban a merényletet sem az elnök, sem a kíséret észre nem vette. A tömeg a merénylőt megrohanta és agyonverni akarta, de a rendőrség megmentette a lynchelés elől. A merénylő kihallgatásakor azt állította, hogy csak üdvözlést akart tenni és nem az elnökre lőtt. Minden jel arra mutat, hogy örült. Két más embert, a kit eleinte a merénylettel gyanúsítottak, irtózatosan elverték. A párizsi lapok egyhangulag konstatálják, hogy a merénylő örült. Faure elnök a hadügyminiszterhez meleghangú elismerő iratot intézett a csapatok magatartását illetően.

— **Iparos tanoncok kiállítása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt nyitotta meg Dániel Ernő kereskedelmi miniszter az iparos tanoncok munkakiállítását Vörös államtitkár és az előkelőségek jelenlétében. Thék Endre üdvözlétre felelt a miniszter és azután a kiállítást megnyitottnak nyilvánította. Összesen 1246 iparostanonc állított ki.

— **Bosnyák tanulók elutazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délután utazott el a kiállítás megtekintésére fölrándult 469 bosnyák tanuló. Az induló vonatról kalap- és kendőlengetéssel vetek bucsut a magyar fővárostól.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő  
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC  
TAIZS JÓZSEF  
kiadó.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller  
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi szer ellenállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító, bedűrésztelként alkalmazták. Ezenkívül, uszónál, tagszagatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártója Richter-féle Horgony-Pain-Expeller népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban majdnem minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. • Bővítésre alkalmas, igen óvatosok legyünk, mert több kisebbboltban utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy nélkül nem valódi utánsíva vizsgálja. Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállító, Budapesti (Tharmigut).

## Czukrászda-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy  
**Irgalmas-utca 20. szám alatt,**

a volt Meiszner-féle házban

**DISZESEN BERENDEZETT**

**czukrászdát**

nyitottam meg.

Utáiva sok évi tapasztalataimra s a közönség eddigi szives pártfogására, kérem bizalmukat részemre új üzletemben is fentartani s iparkodni fogok jó ki szolgálás által meglegedésüket továbbra is kiérdemelni.

**Mindennap friss sütemények nagy választékban,**

mindennemű **fagylalt, jegeskávé, jegescrème,**  
**csokoládé, izletes czukorkák stb. nagy választékban.**

Esküvők és bankettek részére megrendelések pontosan teljesítetnek.

Amidőn még megjegyzem, hogy régi üzlethelyiségemet

**a BAZÁR-épületben továbbra is fenntartom**

maradtam ismételten szives pártfogásukat kérve kiváló tisztelettel

**Benczenleitner Sándor**

czukrász.

# „MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

## „MAGYAR SELTERS“

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásnak bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt **veszedelmes izgatástól**, ellenben a félig kötött szénsav gazdagsága a gyógyhatású alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalomban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleicherbergi, tüdőbajokban, különösen tüdővérzéseknel** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeteiben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorffban** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kéty, dr. Barbás; Bécsben: dr. Bamberger, dr. Duschek, stb. a legjobb eredménnyel alkalmazzák a **légző-, emésztő- és húgyzervek általános hurutos bántalmainál**.

**Mint ivóvíz**

präservatív gyógyszernek bizonyult a **kolera**-megbetegedés ellen,

**borral használva a legegészségesebb ital!**

Kizárólagos  
főraktár

# Édeskuty L.

ca. 60 k. és szerb  
k. udv. ásványvíz-  
szállítónál,  
Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

# TAIZS JÓZSEF

## Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

## könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

## könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

## Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

## Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehéreneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.